

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XLIII.

ZATURDAG den 29sten DECEMBER 1855.

No. 52.

Uit Nederlandsche Couranten tot den 29 November jl.

Thans is op nieuw aan de Tweede Kamer aangeboden de wetsvoordragt, tot instelling van het Reglement op het beleid der regering van de Nederlandsche West-Indische Koloniën en bezittingen; het werd vroeger, laatstelyk nog in October 1852, aan de Kamer voorgelegd, doch is sedert hiet behandelingsgebleven. Het tegenwoordig ontwerp bevat 118 artikelen. Wy komen nader op dit onderwerp terug en geven voor heden enkele trekken omtrent stelsel en in-deeling dezer nieuwe voordragt.

Er is, volgens de memorie van toelichting, van de wet op het O. I. regeringsbeleid partij getrokken.—De tegenwoordige verdeling, gegrond op die van 1845, is by dit ontwerp bestendigd. Omtrent het stelsel van bestuur is teruggekeerd tot die instellingen, waaronder de W. I. bloei en welvaart gekend hebben. In verband, doch onafhankelijk van de voorstellen der Staatscommissie ad hoc, bevat dit ontwerp de bepaling, dat op een nader te bepalen tydstip de slaverny in de W. I. is afgeschaft. Dit voorschrijft kan uit het ontwerp worden geligt, wanneer de vaststelling van de voorstellen omtrent de slaven aan die van het regeringsreglement mogt voorafgaan. De Regering stelt er hoogen prys op, dat zich in de W. I. bezittingen een aantal personen vestigen met het doel om den grond te bebouwen en zoodoortyge wellicht toenemend getrek aan arbeidende handen te voorzien. De Regering is geneigd het verzoek van den heer van Raders om een uitgestrektheid gronds tot ontginning buiten bezwaar van den lande, in te willigen, zoo de door hem aangewezen landstreek niet zamenvalt met gronden, welke aan byzondere personen toebehooren.—Wat het regeringsbeleid betreft, onvoorwaardelyke vryheid om hare belangen te regelen kan aan de koloniën niet worden verleend, zonder den hand tusschen deze en het moederland eensklaps te verbreken.—Zoo veel mogelijk vryheid van drukpers, doch met bevoegdheid aan het uitvoerend gezag om tusschen beide te treden in het belang der openbare orde en rust.

Het ontwerp betreft evenzeer Suriname als Curaçao en onderhoorigheden. In het tegenwoordig ontwerp zyn slechts algemeene beginselen opgenomen. Het is verdeeld in tien hoofdstukken, waarby, zooveel mogelijk, de vorm en volgorde der bepalingen van het reglement op het beleid der Regering in Ned. Indië zyn gevolgd.

Thans ziet het licht het eerste rapport der staatscommissie, benoemd by kon. besluit van 29 Nov 1853, tot het voorstellen van maatregelen ten aanzien van de slaven in de Ned. koloniën. Dit rapport is op last van den minister van koloniën uitgegeven en betreft in de eerste plaats Suriname. Het ontwikkelt de redenen, waarom de staatscommissie vermeent tot opheffing der slaverny te moeten adviseren. De commissie nit dat gevoelen zoowel met het oog op den staat van 's Ryks geldmiddelen als op de gevolgen door de emancipatie elders te weeg gebragt en waaruit de Nederl. Regering leering kan putten. Zy wilde geene bespiegelingen, maar practische voorstellen voordragen. Zy zet op den voorgrond den tegenwoordigen toestand der slavenbevolking, den oorsprong, den aard en het wezen der Afrikaansche slaverny, de veranderingen daarin gebragt, de afschaffing van den slavenhandel en der slaverny in de Britsche en Fransche West-Indische koloniën. Zy gaat de gevolgen daarvan na en tevens de onderscheidene voorstellen van de jaren 1833—1855 tot emancipatie voor de Nederlandsche koloniën openbaar gemaakt of by de Regering ingediend. Zy stelt vervolgens de beginselen vast, waarop haars inziens het te beramen emancipatie-plan rusten moet, om voor Nederland aanneemelyk

te zyn. Zy komt dienvolgens tot de volgende beginselen: 1. Geene emancipatie van staatswege, zonder voorafgegane schadeloosstelling; 2. teruggave zoo veel dobnlyk door de geëmancipeerden aan den Staat van de kosten van hunne vrymaking en maatschappelyke vestiging; 3. bevoegdheit van den wetgever, om te bepalen op hoedanige wyze aan die voorwaarde zal worden voldaan; 4. bevoegdheit en verpligting van den wetgever om te zorgen, dat de opheffing der slaverny bevorderlyk zy aan de eischen van de godsdienst, beschaving en stoffelyke welvaart, of, zoo men hier onteigening op staatsweg wil zien, dat de onteigening werkelyk tot algemeenen nutte strekke. De commissie meent nopens laatstgemeld punt, dat het niet genoeg is de slaven op eens vry te verklaren en hun de bevoegdheit te laten, om de vryheid in barbaarschen zin te genieten; zy moeten op den weg geholpen worden, om de vryheid in maatschappelyken zin, in eenen zin, die in de slaverny niet bestaat, te leeren kennen met al de verpligtingen, die zy oplegt. De zamenwoning der geëmancipeerden moet bevorderd, hunne uiteenrukking verhinderd worden. Het grondbezit door de geëmancipeerden moet niet worden eens kweekschool voor luiheid, en eene aanleiding om zich te ontslaan van de heilsame banden van het beschaafde leven.

De commissie gaat daarna over tot beschryving van de beletselen, welke zich hier opdoen.—Op 1 Jan. 1854 telde men aldaar 38,545 lyf-eigenen, nagenoeg verdeeld voor een derde in mannen, een derde in vrouwen (de meerderheid) en een derde in kinderen. Men telde daaronder omstreeks 15,000 landbouwers, 5000 ambachtslieden, 4500 huisbedienden en ruim 14,000 bejaarden en kinderen, die geen deel aan den arbeid nemen.

De commissie toetat al verder de ingeleverde emancipatie-ontwerpen aan de plaatselyke gesteldheit. De leden brengen drie nieuwe ontwerpen ter tafel, waarvan twee worden verworpen en een aangenomen.—Dit heeft eenige overeenkomst met het plan der emancipatie door centralisatie, hoewel het in versehiden hoofdpunten daarvan afwykt. De fabricatie der grondstoffen door de geëmancipeerden, onder gouvernementeleiding, zou worden overgelaten aan de particuliere nyverheid, eeniger mate op den voet zoo als dit op Java met de suiker-contractanten geschiedt. Byeentrekking der landbouwende negers wordt bepaaldelyk ook uit een maatschappelyk oogpunt aangeprezen. Het ontwerp verlangt de onteigening niet slechts der slaven, maar ook der plantages, vestiging der gewezen slaven in het gezondste en vruchtbaarste gedeelte der kolonie, in gemeenten van 1500 tot 2000 zielen, bestuurd door gouvernementen-ambtenaren, onder de medewerking van oudsten, uit de gemeentelieden te kiezen, en beheerscht door byzondere, aan hunnen eenvoudigen toestand evenredige bepalingen van burgerlyk regt. De huis-slaven zouden in gilden worden vereenigd, die 5/7 van de dagloonen zouden trekken voor het onderhoud hunner leden. Ligchamelijke kastydigen als dagelyksch dwangmiddel zouden worden afgeschaft; bepalingen van disciplinair strafregt voor tucht en orde ingevoerd, tegen willekeur en misbruik door gepaste regtsvormen gewaakt. Voorts gezorgd voor verzachting en verbetering der zeden door godsdienstig onderwys en maatschappelyke organisatie, bevordering van het Christelyk huwelyk en van het familie-leven, opwekking van het besef van burgerlyke pligten. Aan de meesters wil het ontwerp een matige doch billyke schadeloosstelling, en aan den staat de vergoeding zynner uitgaven verschaffen. De emancipatiekosten zouden, volgens het ontwerp, op vyftien millioen worden geschat. De commissie treedt in vo-

le opgeven, om aan te toonen, dat de mogelijkheid bestaat, om met alle hier geschatte nieuwe inrigtingen het bestuur der koloniën Suriname, zonder verhooging van bydragen uit de O. I. fondsen te blijven voerren en nog eenen som van omstreeks 1½ millioen guldens jaarlyks te bestemmen voor de terugbetaling van de opgemelde emancipatiekosten.

Het rapport treedt in eene uitvoerige toelichting van dit plan en behelst een aantal bylagen. Hetzelve getuigt van een even goedmoedelyk als yverig onderzoek van het vraagstuk.

De discussien over de begroetingswet zyn den 15 Nov. in de Tweede Kamer der Staten-Generaal geopand. Het 10. hoofdstuk (Huis des Konings) werd als altyd zonder discussie met algemeene stemmen aangenomen, daarna het 11. (de Hooze Collegien van Staat en het Kabinet des Konings), ook zonder discussie; hoofdstuk III (Departement van Buitenlandsche Zaken) en IV (Departement van Justitie) werden na eenige beraadslagingen achtereenvolgend aangenomen.—Vervolgens werden de beraadslagingen over hoofdstuk V (Departement van Binnenlandsche Zaken) aangevangen, doch op den 28 gestaakt, om overtegaan tot het opmaken van de lysten van kandidaten voor een lid van den Hoogen Raad.

De Staats-Courant bevestigt volgenderwyze het medegedeelde nopens het ontslag van den heer Drymaer v. Twist en de verdere daarop gevolgde beschikkingen.

“Het heeft den Koning behaagd, by besluiten van 21 Nov., aan den heer Mr. A. J. Duymaer van Twist, op zyn verzoek, te verleenen eervol ontslag als gouverneur-generaal van Ned. Indië, onder dankbetuyging voor de vele in die betrekking door hem aan den lande bewezen belangrijke diensten; den heer Duymaer v. Twist voornoemd te benoemen tot komm. der orde van den Nederl. Leeuw; tot gouv. gen. van Ned. Indië te benoemen den Hr. Chs. F. Pahud, thans minister van koloniën; den Hr. Pahud voornoemd, met ingang van den 1sten Jan. 1856, eervol te ontslaan als minister van koloniën, onder dankbetuyging voor de vele goede en belangrijke diensten, in die betrekking aan Z. M. en aan den lande bewezen; tot minister van koloniën, met ingang van den 1sten Jan. 1856, te benoemen den heer Mr. P. Meyer, lid van den raad van Ned. Indië.”

By Koninklyk Besluit van 29 Oct. 1855, is aan den kapt. der artill. van de landmagt in West-Indië, thans non-actief, J. P. W. 'a Graeuwen, onder toekenning van een eervol ontslag uit Zr. Ms. militair dienst, op zyn verzoek, verleend het voor zynen rang bepaalde pensioen.

Den 16 Nov. 's avonds, even voot 9 ure, verkondigde het geschut van Rotterdam de nadering van H. M. onze geëerbiedigde Koningin en den jongen Prins Alexander, van Hoogstd. buitenl. reis, met de stoomboot Hollander van de Nederl. Stoomboot-Maatschappij, terugkeerende. H. M. werd opgewacht en onmiddelyk na het aanleggen der boot, gecompimenteerd door den burgermeester dezer gemeente, den wethouder en den directeur der Nederl. Stoomboot-Maatschappij. Niettegenstaande den late avond, had zich eene groote volkenmasse in de Boompjes verzameld, welke van hare sympathie voor de doerleuchtige Vorstin, die geruimen tyd in naburige landen heeft vertoefd, wenschte te doen blyken. Zoodra het regt op den wal was gebragt, versche H. M. met den jongen Prins onmiddelyk naar de residentie.

Z. K. H. Prins Frederik is den 22 Nov. ten ruim 10 ure des avonds in goeden verstand van Berlyn te 's Gravenhage teruggekeerd.

Tot kommandant van Zr. Ms. stoomschip Phoenix, hetwelk weldra in dienst zal gesteld

